

Jesus uden filter – del 4

Flemming talte i søndags om, hvordan Jesu lidelse og kamp mod fristelser, var vejen til hans sejr på korset over døden. Han forklarede, hvordan Gud selv blev menneske i al den svaghed, det indebærer, og hvordan han valgte den svære vej, lidelsens vej, for at befri os mennesker.

Læs Matt. 4,1-11

Menneskets svaghed er, at det konstant lader sig friste. Både af ting, der tydeligt er destruktive i længden, men også bare af ting, der giver f.eks. tryghed og anerkendelse i livet, men som bare ikke var det, vi var kaldet til. Jesus var fuldt ud menneske og havde alle de samme behov. Satan fristede ham med brød, efter han havde fastet i 40 dage, med at lade sig bære af englene, det vil sige en form for tryghed og med at nyde berømmelse. Han var trods alt sulten, og hvad kunne der ske ved at spise lidt nu. Og han var trods alt Guds søn, så hvis nogen fortjente anerkendelse og bekræftelse, så måtte det da være ham. Umiddelbart fornuftige indvendinger.

Det var bare ikke det, Jesus var kaldet til. Han var kaldet til at tage lidelsens vej, og som det perfekte sonoffer, tage hele menneskehedens straf, så Han for altid kunne nyde fællesskab med den skabning, han har skabt ud af kærlighed. Så selvom fristelserne ikke umiddelbart virker onde i sig selv, var kampen i ørkenen alligevel helt afgørende. Målet for Jesus var vigtigere end hans egne menneskelige behov. Det var lidelsen værd og kunne kun opnås gennem lidelse.

Flemming formulerede det på denne måde:

"Jesus reddede derfor verden kun ved at ændre kampens præmisser.

Jesus vandt sig ikke verden med Satans grandiose løfter, men ved at ofre sig selv, ved at fremstå som en svag Gud.

En Gud der kæmper uden skjold.

Offeret er hans sværd.

En lidende krop er hans rustning.

Jesus uden filter er en Gud, der træder ind i kampen og lider på vores vegne.

Men for os derimod virker det som om Gud abdicerer fra kampen!

Det gør han overhovedet ikke, han kæmper blot på en anden måde end vi gør.

Jesus uden filter er først og fremmest elskende, og sådan vil han også forstås.

Han vil IKKE forstås gennem manipulerende magtdemonstrationer, hvor naturlove SKAL brydes for at vi kan tro.

Han helbreder syge ud af barmhjertighed, hvilket er Hans måde at konfrontere denne verdens mørke.

Han vil ikke tros primært på pga. tegn og undere, men alene for den kærlighed han har til os.

..Vi vil altid foretrække genvejen, den lette vej, den uden lidelser.. Men mere og mere forstår jeg at der er ting her i livet, der kun kan læres igennem lidelse."

Spørgsmål til debat og refleksion

- Hvad tænker du om følgende påstande:

Hvis vi aldrig lider, lærer vi ikke at kæmpe for livet.

Hvis vi aldrig lider, får vi ikke lært at sige nej, - akkurat som Jesus lærte os at sige nej i ørkenen.

Hvis vi aldrig lider, forstår vi ikke troens væsen.

Hvis vi aldrig lider, forstår vi ikke kærlighedens grundvilkår.

- Hvordan har du i dit liv lært gennem lidelse?
- Hvad er de typiske fristelser i dit liv til at gå den nemme vej i stedet for den vej, du ved, egentlig vil være den bedste i længden?